

‘Ik probeer een trompet te worden’

In de serie **De Solistenfoyer** geeft de redactie van de **Blaasbas** een van onze leden de solopartij. Elke keer vertelt de solist openhartig over zijn/haar (muziek)leven. Aan het eind van het gesprek mag de geïnterviewde de volgende kandidaat voor **De Solistenfoyer** aanwijzen.

saai dus ik oetende nooit. Mijn leraar klaagde daar elke week over. Jij kunt de nieuwe Itzhak Perlman worden, zei hij, het is zo zonde dat je niet studeert, je gooit je talent weg! Thuis speelde ik de kinderoncerten van Rieding, die vond ik wel leuk. Dan begeleidde mijn moeder me op de piano.’

Onze vorige solist was altsaxofonist/tromboniste Iris van Nitterick. Zij wees voor deze aflevering van **De Solistenfoyer** GE trompettist Rob Faltin aan. De man die in de Beurs van Berlage ineens een viool tevoorschijn haalde om een melodielijnje mee te spelen in Danzon. De eerste vraag voor dit interview lag voor de hand: hoezo viool? Zijn antwoord is eenvoudig: ‘Ik was vroeger violist.’

“Ik heb geen enkel respect voor de componist”

Hij lacht: ‘Als er lastige passages kwamen met zestienden, maakte ik coupures. En ik improviseerde variaties, maar dan werd mijn moeder boos. Toen dacht ik al: later als ik groot ben, ga ik lekker mijn eigen gang. Ik heb geen enkel respect voor de componist. Bladmuziek is dood, het is een stukje papier. Het leeft pas in de mensen. Muziek moet een plezierige ervaring zijn voor zowel de toonkunstenaar als het publiek.’

Werken

Rob Faltin (46) is geboren en getogen in Genève, het Franse accent van zijn moedertaal is nog hoorbaar. Hij komt uit een familie waar klassieke muziek klonk; zijn oudste broer speelt cello en piano, zijn jongste broer dwarsfluit en piano. Rob: ‘De hele familie woont nog in Zwitserland. Mijn moeder is zangeres van beroep, ze is nu boven de 80 en geeft nog steeds zangles. Ik begon met vioolles toen ik zes jaar oud was en heb acht jaar lang vooral etudes moeten spelen. Dat was héél

Na acht jaar saai vioollessen barstte de bom. ‘Ik kreeg voor de zomervakantie een stapel etudes mee en had daar zoals gebruikelijk niks aan gedaan. Mijn leraar begon te schreeuwen en ik zei: ik stop ermee. Mijn ouders waren wanhopig. Via via kwam mijn moeder in contact met Roberto Sawicki, een vioolleraar uit Argentinië. Ik weet nog goed dat ze hem aan de lijn had en hij mij wilde spreken. Ik

was 13, 14 jaar, mijn ouders hadden altijd alles voor me geregeld. Roberto was de eerste leraar die met me aan het werk ging. Hij gebruikte de lessen om samen de moeilijke passages aan te pakken. Ik heb van hem geleerd hoe je moet studeren en hoe je met plezier muziek kunt maken. Na een jaar speelde ik in zijn kamerorkest.'

Rob kwam ruim 25 jaar geleden naar Nederland om te studeren aan het Conservatorium van Amsterdam. 'Ik was net afgestudeerd aan het conservatorium van Genève en kwam naar Amsterdam omdat Herman Krebbers hier les gaf. Elke week moest ik een nieuw vioolconcert uit mijn hoofd leren, ik liep op mijn tenen! Krebbers was heel kritisch, het was moeilijk om in zijn klas te komen, dat alleen al opende deuren. Ik woonde twee dagen in Amsterdam toen ik mijn eerste schnabbel bij het Nederlands Philharmonisch had. Ik heb veel concerten en opera's gedaan met het NedPho.'

Concertgebouworkest

Na een jaar bloed, zweet en tranen bij Krebbers besloot Rob over te stappen naar de altviool. 'Het is iets gemakkelijker dan viool, en er zijn minder virtuoze altviolisten dan violisten.' De strategie werkte: al snel schnabbelde Rob bij het Concertgebouworkest en in 1992 kreeg hij daar een vaste aanstelling als altviolist. Hij kwam in een gespreid bedje terecht. 'Je hoeft daar helemaal niks te doen behalve op tijd gaan zitten en strijken wat de dirigent vraagt. Alles wordt geregeld tot en met het zak-

geld in lokale valuta tijdens tournees. Ik ben met het Concertgebouworkest in vrijwel alle West-Europese landen geweest, maar ook in Japan, de Verenigde Staten, China, Zuid-Amerika.

Onze vaste dirigent was toen Riccardo Chailly maar die zagen we maar 14 weken per jaar. Ja, ik heb ook met Haitink gespeeld, maar kijk, er komen daar geen slechte dirigenten, ik vond ze allemaal prima hoewel sommigen wel wat kapsones hadden.'

“Elke week moest ik een nieuw vioolconcert uit mijn hoofd leren”

Het Concertgebouworkest geeft status. Rob: 'In Brazilië kregen we als musici een keer harden mensen achter ons aan, ik heb toen handtekeningen uitgedeeld. En er zijn soms vrouwen die je opwachten bij de artiesteningang. Ik vond dat niet zo leuk, ik heb liever een vriendin die mij aantrekkelijk vindt en niet mijn baan.' Zijn Concertgebouwtijd eindigde in 1998 toen Rob gehoorproblemen kreeg. 'Ik zat al die jaren pal voor de kopersectie, de trompetten en trombones, en ontwikkelde daarvoor een overgevoeligheid voor geluid. Oorsuizen, pijn in mijn oren, het ging niet meer.'

Stilte

Rob verliet het orkest en leefde ongeveer vijf jaar in stilte. 'Ik vermeed alle geluid. Mijn platen verhuisden naar zolder, ik heb al mijn bladmuziek weggegeven, mijn viool uitgeleend. Op straat liep ik met een gehoorbeschermmer van de bouwmarkt op.' Hij besloot opnieuw te gaan studeren. 'Ik heb een brede interesse en koos voor een studie psychologie aan de UVA en een MBA op Nyenrode. Ik zat de hele dag in een stille studiezaal en

miste de muziek geen minuut.'

Sinds 2012 heeft Rob een zelfstandige psychotherapie-praktijk in Amsterdam, Doe-Psy! en werkt hij daarnaast op de poli Angststoornissen van GGZ InGeest. 'Het is een voorrecht om meerdere beroepen te kunnen uitoefenen in één leven,' vindt hij. 'Ik heb mezelf behandeld in mijn angst voor doofheid en ben stap voor stap terug in de muziek gekomen. Nu speel ik zelfs één van de meest lawaaiërige instrumenten: de trompet. Vermijding is niet je vriend op de langere termijn.'

Inburgeren

Het leven in Amsterdam bevat hem uitstekend. Rob woont al 23 jaar op hetzelfde adres in Slotervaart. Op tafel ligt een hand geborduurd kleed met aan de randen grachtenpandies en in het midden het stadswapen met de tekst: Thuis in Amsterdam. Hij is er bereut op. 'Dat heb ik laten maken door een dame van een borduurwinkel op het Gelderlandplein, het is mijn eigen ontwerp. Mijn hobby is inburgeren op leuke manieren. Daarom ben ik Nederlandse smartlappen gaan zingen op het open podium van Cantina Vocaal. Ik vind het fantastisch dat we bij GE met Harry Slinger gaan optreden!'

Rob meldde zich enthousiast bij het Amsterdamse Zwankenoor maar werd er vanwege zijn accent afgewezen. 'Een afknapper! Toen dacht ik: beklijk het maar, ik word Fries!' Zo gezegd, zo gedaan. De Zwitser leerde Fries en won in 2009 de publieksprijs tijdens het Fries Songfestival. 'Ik treed soms op onder mijn artiesten-

naam Rob du Jardin, samen lekker muziek maken met wat vrienden. Ik speel graag op straat of bijvoorbeeld op een perron waar honderd mensen chagrijning op een trein met vertraging staan te wachten. Als je daar 'En we gaan nog niet naar huis' blaast, zie je de glimlachen tevooorschijn komen.'

Flow

Hij geniet van Groot Excelsior en van trompetspelen. 'Op mijn werk is een gymzaal waar ik elke ochtend en elke middag buiten werktijd mag spelen. Maar mijn burens vinden het ook prima als ik thuis trompet speel. Ik oefen me blauw. Ik probeer een trompet te worden. Als ik speel, wil ik niet denken aan de handeling. Het is als met autorijden: schakelen, gas geven, sturen, dat gebeurt automatisch. Ik wil blazen vanuit mijn hart en muzikale voorstelling. Ik wil graag vervloeden met het instrument. Wij zijn natuurlijk amateurs bij Groot Excelsior, maar als wij allemaal onze instrumenten en stukken goed kennen, kunnen wij de muziek worden. Ik leer stukjes uit mijn hoofd, dat is niet zo moeilijk hoor, een kwestie van wennen. Dan kun je naar Ronald kijken zodat zijn aanwijzingen in de flow van de muziek komen. Maar iedereen is vrij, ook dat is de rijkdom van een orkest.'

“Mijn hobby is inburgeren op leuke manieren”

worden. Ik leer stukjes uit mijn hoofd, dat is niet zo moeilijk hoor, een kwestie van wennen. Dan kun je naar Ronald kijken zodat zijn aanwijzingen in de flow van de muziek komen. Maar iedereen is vrij, ook dat is de rijkdom van een orkest.'

Trudy Adviraal